

ข้อเสนอ 10 ประการสำหรับการอบรมผู้นำใน ประเทศไทย

ศจ.ดร.ธีระ เจนพิริยประยูร

“ของประทานของพระองค์ ก็คือ ให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาล และอาจารย์เพื่อเตรียมธรรมิกชนให้เป็นคนที่ได้รับใช้ เพื่อเสริมสร้าง พระกายของพระคริสต์ให้เจริญขึ้น”

(เอเฟซัส 4:11,12)

“ก็เนื่องจากพระองค์นั้น ร่างกายทั้งสิ้นที่ติดต่อกันและประสานกันโดยทุก ๆ ข้อต่อที่ทรงประทาน ได้เจริญเติบโตขึ้นด้วยความรัก เมื่ออวัยวะทุกอย่างทำงานตามความเหมาะสมแล้ว”

(เอเฟซัส 4:16)

เคล็ดลับ

สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในการเสริมสร้างพระวรกายของพระเยซูคริสต์ หรือคริสตจักรให้เจริญเติบโตและขยายตัวออกไป คือการให้สมาชิกทุกคนในคริสตจักรมีส่วนในการรับใช้พระเจ้าอย่างเต็มที่ โดยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงประทานของประทานฝ่ายพระวิญญาณแก่การเป็นผู้นำให้แก่บางคน เช่น อัครทูต ผู้เผยพระวจนะ ศิษยาภิบาล และอาจารย์ เพื่อเขาจะฝึกคริสเตียนให้เป็นผู้รับใช้ แต่การฝึกคริสเตียนให้เป็นผู้รับใช้หรือผู้นำ ที่จะรับใช้พระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้นจะต้องมีหลักที่ดีบางประการ

บทความที่ท่านได้ศึกษามาตลอด 14 บทนี้ ได้ให้ข้อคิด และหลักสำคัญหลายอย่างเกี่ยวกับการอบรมผู้นำ ในบทสุดท้ายนี้จึงขอสรุปข้อเสนอ 10 ประการ สำหรับการอบรมผู้นำในประเทศไทย

หนึ่ง โปรแกรมการอบรมทุกอย่างต้องมีส่วนช่วยในเพิ่มพูนคริสตจักร

ก. พระมหาบัญชาในการสร้างสาวก

พระเยซูคริสต์เจ้าได้ตรัสสั่งว่า “เหตุฉะนั้น เจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา” (มัทธิว 28:19-20) พระเยซูคริสต์ทรงมีพระประสงค์ที่จะให้คริสเตียนทุกคนเป็นพยาน

ประกาศข่าวประเสริฐนำคนในทุกที่ทุกแห่งให้ได้รับความรอด และฝึกฝนเขาให้เป็นสาวก การสร้างสาวกจึงเป็นหน้าที่รับผิดชอบสูงสุดอย่างหนึ่งของคริสเตียนทุกคน

ข. คริสตจักรเป็นสถาบันสำคัญแห่งการสร้างสาวก

เพื่อแผนการการสร้างสาวกของพระเยซูคริสต์จะสัมฤทธิ์ผล พระองค์จึงได้ทรงตั้งคริสตจักรขึ้นและมอบหมายภาระกิจในการสร้างสาวกคริสตจักรยังแผ่ขยายไปกว้างขวางเพียงใดก็เกิดสาวกมากยิ่งขึ้นเพียงนั้น

ค. ต้องเสริมสร้างผู้นำที่จะฟื้นฟูคริสตจักร

เมื่อคริสตจักรเป็นสถาบันสำคัญของพระเจ้าในการสร้างสาวกโปรแกรมการอบรมทุกอย่าง จึงต้องมีส่วนนำไปสู่การเพิ่มพูนคริสตจักรการอบรมนั้น จะต้องช่วยให้ผู้นำรักคริสตจักร ใกล้ชิดกับคริสตจักร รับผิดชอบต่อคริสตจักร ช่วยเสริมสร้างและขยายคริสตจักรมากยิ่งขึ้น ๆ

สอง ต้องมีโปรแกรมสำหรับผู้นำทุกระดับ

ก. พิจารณาผู้นำระดับต่าง ๆ ของคริสตจักร

คริสตจักรที่เจริญก้าวหน้าได้อย่างเต็มที่จะต้องมีผู้นำระดับต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการทุกด้านของคริสตจักรและสังคมภายนอก กลุ่มคริสตจักรแต่ละแห่งจึงควรพิจารณาว่าเขาต้องการผู้นำระดับอะไร ขนาดแคลนผู้นำระดับไหน จะฝึกผู้นำแต่ละระดับนี้ได้อย่างไร

ข. ใช้วิธีการฝึกทุกวิธีที่เหมาะสม

การฝึกผู้นำแต่ละประเภทอาจต้องใช้วิธีต่าง ๆ ที่ไม่เหมือนกัน จึงไม่ควรจำกัดการฝึกผู้นำโดยใช้บางวิธีที่เคยทำกันมาจนเคยชิน แต่ควรพิจารณาและใช้วิธีต่าง ๆ ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่นบางคนควรจะได้รับการศึกษาที่โรงเรียนพระคริสตธรรม บางคนควรรับการฝึกที่คริสตจักรท้องถิ่น บางคนควรรับการฝึกโดยการศึกษาพระคริสตธรรมเคลื่อนที่ บางคนอาจต้องใช้สองสามวิธีผสม เป็นต้น

สาม หลักสูตรการอบรมต้องมีความสัมพันธ์กับการรับใช้

ก. พิจารณาภารกิจต่าง ๆ ที่จะปฏิบัติ

ในการจัดหลักสูตรการอบรม เราต้องถามว่า เราจะฝึกผู้นำเพื่อรับใช้พระเจ้าในภารกิจอะไร ภารกิจนั้นต้องการผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์อะไรบ้าง แล้วจึงจะจัดหลักสูตรที่มีวิชา

ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับภารกิจที่เขาจะทำ มิใช่จัดหลักสูตรขึ้นมาก่อน แล้วให้ผู้ นำเข้ารับการอบรม โดยคิดว่าเมื่อเขาผ่านการอบรมครบหลักสูตรแล้ว เขาจะสามารถเป็นผู้รับใช้ที่ดีได้อย่างอัตโนมัติ

ข. เน้นในภาคปฏิบัติมากขึ้น

ผู้เข้ารับการอบรมควรมีโอกาสฝึกภาคปฏิบัติมากที่สุด โดยนำสิ่งที่เรียนรู้มาปฏิบัติในคริสตจักรในการรับใช้พระเจ้า และในชีวิตประจำวัน การฝึกงานของนักศึกษาพระคริสตธรรมเป็นสิ่งที่เป็นจำเป็น และควรได้รับการเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิดจากอาจารย์มากยิ่งขึ้น การให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษา ควรพิจารณาผลการปฏิบัติการของเขา มากกว่าที่เป็นอยู่ เพราะจุดประสงค์ของการอบรมก็เพื่อการรับใช้ หากเขาใช้ไม่ได้ก็แสดงว่าเขายังไม่สามารถผ่านการอบรม

สี่ เน้นในการพัฒนาชีวิตฝ่ายวิญญาณจิต

ก. ชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตมีความสำคัญยิ่งกว่าความสามารถ

คุณสมบัติของผู้ นำซึ่งได้กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ส่วนใหญ่เน้นในชีวิตทางด้านการประพฤติ ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงใช้ ไม่เพียงแต่จะต้องมีความรู้ ความสามารถ แต่จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ชีวิตของเขาต้องมีความใกล้ชิดพระเจ้าพอที่พระเยซูคริสต์จะตรัสผ่านเขาได้ หรือเป็นผู้ที่มีอำนาจฝ่ายวิญญาณจิตซึ่งผู้อื่นนับถือและเลื่อมใส

ข. ต้องมีโปรแกรมเพียงพอที่จะต้องพัฒนาชีวิตฝ่ายวิญญาณจิต

ผู้ นำจะต้องรับการฝึกให้รู้จักการเข้าเฝ้าพระเจ้า การศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนตัว รับในการอธิษฐาน มีประสบการณ์ในการถือศีลอดอาหาร มีชีวิตที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นต้น ผู้ นำที่รับผิดชอบในการฝึกในต้องใกล้ชิดกับผู้รับการฝึกเพียงพอที่จะช่วยพัฒนาชีวิตส่วนตัวของเขาได้

ห้า เน้นในการเสริมสร้างคุณภาพมากกว่าในการแสวงหาปริมาณ

ก. ควรมีความเข้มงวดมากยิ่งขึ้นในการเลือกนักศึกษา

ผู้ที่ศึกษาพระคริสตธรรมควรเป็นผู้ใหญ่อย่างเพียงพอ มีประสบการณ์ในการรับใช้พระเจ้าที่คริสตจักรท้องถิ่น การทรงเรียกของเขาจะต้องได้รับการยืนยันจากผู้ นำในคริสตจักรท้องถิ่น โดยสังเกตจากความสัตย์ซื่อ ภาระในใจ และความร้อนรนในการรับใช้พระเจ้า

ข. ผู้ฝึกควรใช้เวลาส่วนตัวอย่างเพียงพอกับเขา

เพื่อจะสามารถช่วยเขาในสิ่งที่เขาต้องการอย่างเฉพาะเจาะจง ผู้นำจะรู้ความต้องการอย่างเฉพาะเจาะจงและสามารถช่วยเขาได้อย่างเต็มที่เมื่อมีความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ใกล้ชิดกับผู้รับการฝึก เหมือนพระเยซูคริสต์ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับศิษย์ของพระองค์ ในสถาบันหลายแห่งอาจารย์มักจะยุ่งกับการสอน และหน้าที่รับผิดชอบอย่างอื่นมากเกินไป จนมีเวลาน้อยมากสำหรับนักศึกษา การฝึกฝนในสภาพเช่นนั้นเป็นการยากมากที่จะสร้างนักศึกษาให้เป็นสาวกที่ดี

หก. ต้องให้ระบบการฝึกฝนเข้ากับธรรมเนียมประเพณีที่ดีของไทย

ก. เข้ากับความต้องการของคริสตจักรไทย

เช่นทางด้านศาสนศาสตร์ ผู้นำควรคำนึงถึงปัญหาทางหลักข้อเชื่อซึ่งคริสเตียนไทย หรือคนไทยชอบถามอยู่เสมอ ยกตัวอย่างเช่น การทำติดกับความรอด บาปกรรมที่ตามสนองอำนาจเหนือผีเป็นต้น ผู้นำคริสเตียนควรศึกษา และหาคำตอบที่ตอบให้เข้าใจผู้ถามได้ ความต้องการอีกอย่างหนึ่งของคริสตจักรไทย คือการนำคนส่วนใหญ่ที่ยังไม่รู้จักพระเจ้ามารู้จักพระองค์ การอบรมจึงควรเน้นทางด้าน การนำวิญญาณเป็นต้น

ข. เข้ากับประเพณีที่ดีของไทย

เช่นการเป็นพยานและการประกาศ ผู้นำควรได้รับการฝึกให้เข้าใจวิธีถ่ายทอดความคิด ซึ่งเป็นแบบไทย ๆ หรือเป็นแบบพื้นเมืองที่เข้าถึงคนไทยได้ดีที่สุด หรือในการวางตัวควรฝึกให้ผู้นำรู้จักมารยาทที่งดงามของไทย รู้จักแสดงความเคารพนับถือให้เกียรติแก่ผู้อาวุโส และการเข้ากับสังคมหรือคนระดับต่าง ๆ

เจ็ด. เน้นการฝึกคริสเตียนซึ่งเป็นผู้นำอยู่แล้ว

ก. การละเลยผู้นำส่วนใหญ่ในคริสตจักรท้องถิ่น

การศึกษาพระคริสตธรรมในโรงเรียนพระคริสตธรรมส่วนใหญ่เป็นการเตรียมชนกลุ่มน้อยที่ยังมิได้เป็นผู้นำ ให้เป็นผู้นำในอนาคต แต่คริสเตียนจำนวนมากที่เป็นผู้นำอยู่แล้วในคริสตจักรท้องถิ่น ถูกละเลยไม่ได้รับการอบรมอย่างเพียงพอ คริสตจักรทั่วไปจึงขาดผู้นำซึ่งมีประสิทธิภาพการอบรมผู้นำ จึงควรเน้นผู้นำส่วนใหญ่ที่เป็นฆราวาสในคริสตจักรท้องถิ่นมากขึ้น

ข. การขยายพระคริสตธรรมสู่คริสตจักรท้องถิ่น

ผู้นำมรณวาสควรจะรับการศึกษาศรีสตรธรรมอย่างจริงจัง โดยขยายการศึกษาศรีสตรธรรมไปสู่เขาที่คริสตจักรท้องถิ่น การศึกษาศรีสตรธรรมเคลื่อนที่เป็นวิธีการศึกษาศรีสตรธรรมที่ดีมากวิธีหนึ่งคริสตจักรไทยควรคัดแปลงวิธีนี้มาใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

แปด ฝึกศิษยาภิบาลให้สามารถฝึกคนอื่นต่อ ๆ กันไป

ก. จุดอ่อนของศิษยาภิบาล

หน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของศิษยาภิบาล คือการฝึกสมาชิกของเขาให้เป็นผู้รับใช้ ศิษยาภิบาลจำนวนมากสามารถรับใช้พระเจ้าได้ด้วยตนเอง แต่ไม่สามารถฝึกคนอื่นให้รับใช้ได้คนงานในคริสตจักรจึงมีน้อย ความเจริญเติบโตของคริสตจักรก็ถูกจำกัด

ข. จุดอ่อนของโปรแกรมการอบรม

โรงเรียนพระคริสตธรรมหรือสถาบันการอบรมใหญ่ ฝึกให้ผู้สำเร็จเอาตัวรอดในการรับใช้พระเจ้าเท่านั้น แต่ขาดการฝึกเขาให้รู้วิธีในการฝึกคนอื่นให้เป็นผู้นำต่อไปสถาบันการอบรมจึงควรปรับปรุงแก้ไขจุดนี้ให้เป้าหมายข้อหนึ่งของการอบรมเป็นการฝึกผู้นำเพื่อเขาจะสามารถรับใช้และฝึกคนอื่นให้เป็นผู้นำด้วย

เก้า พร้อมทั้งจะแก้ไขปรับปรุงโปรแกรมการอบรม

ก. วิเคราะห์การอบรมที่ผ่านมา

โปรแกรมการอบรมหลายแห่งเป็นโปรแกรมที่ใช้มาเป็นเวลาหลายปีอาจจะเหมาะสมและใช้ได้ดีเมื่อหลายปีก่อน แต่อาจจะใช้ไม่ได้ผลในปัจจุบันก็ได้ ผู้รับผิดชอบในการอบรมผู้นำจึงควรประเมินผล และวิเคราะห์การอบรมผู้นำที่เป็นอยู่ว่าตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของคริสตจักรหรือไม่แทนที่จะจัดอบรมผู้นำปีแล้วปีเล่าตามความเคยชิน

ข. พัฒนาระบบการอบรม

สถาบันที่รับผิดชอบการอบรมควรจะศึกษาค้นคว้าว่าจะพัฒนาการอบรมที่มีอยู่ให้ก้าวหน้าขึ้นได้อย่างไรเช่นการพัฒนาวิชาการ หลักสูตรอุปกรณ์ วิธีการสอนและการบริหารงาน หากเป็นไปได้ควรสังเกตการอบรมผู้นำในที่อื่น ๆ ซึ่งทำได้ผลและขอคำแนะนำปรึกษาหารือจากผู้เชี่ยวชาญด้าน

การศึกษาหรือการอบรมผู้นำ หากมีการสัมมนาที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดการอบรมผู้นำก็ควรฉวยโอกาสเข้าร่วมสัมมนานั้น เพื่อจะได้ความคิดใหม่ต่าง ๆ เพิ่มเติม

สืบ รื้อฟื้นศาสนศาสตร์สัมพันธ์ในประเทศไทย

เมื่อ 2-3 ปีก่อน โรงเรียนพระคริสตธรรมในประเทศไทยหลายแห่งได้ร่วมกันจัดตั้งศาสนศาสตร์สัมพันธ์ขึ้น เพื่อให้ผู้นำจากโรงเรียนพระคริสตธรรมต่าง ๆ มีโอกาสได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปรึกษาหารือวิธีการสอนพระคริสตธรรม และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ พวกเขาได้พิจารณาถึงการร่วมมือกันในการฝึกฝนผู้รับใช้พระเจ้า เช่น แลกเปลี่ยนบทเรียนที่อาจารย์แต่ละคนเตรียมไว้สำหรับสอนแลกเปลี่ยนอาจารย์สอน ร่วมมือกันจัดทำตำรา ตลอดจนการศึกษาหัวข้อสำคัญต่าง ๆ ด้วยกันที่จะช่วยพัฒนาโรงเรียนพระคริสตธรรม แต่เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่แผนการซึ่งจัดไว้ นั้นไม่สามารถดำเนินให้บรรลุผลสำเร็จตามความปรารถนาที่มีอยู่ เนื่องจากขาดบุคคลกรที่จะช่วยประสานงานและดำเนินงาน

ความคิดในการจัดตั้งกลุ่มศาสนศาสตร์สัมพันธ์และหลักการบางอย่างที่ได้วางไว้รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ดี การที่สถาบันพระคริสตธรรมต่าง ๆ มาพบกัน ปรึกษาหารือกันและหาทางร่วมมือกันจะสามารถช่วยเสริมสร้างการอบรมผู้นำในประเทศไทย และในสถาบันแต่ละแห่งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ สถาบันที่เกี่ยวข้องกับการอบรมผู้นำทั้งโรงเรียนพระคริสตธรรมและสถาบันอื่น ๆ น่าจะพิจารณา รื้อฟื้นกลุ่มศาสนศาสตร์สัมพันธ์นี้ขึ้นใหม่ โดยอาจจะเปลี่ยนเป็นชื่อใหม่ที่เหมาะสมกว่านี้ และวางนโยบายใหม่เพื่อจะเสริมสร้างซึ่งกันและกันในการกิจอันสำคัญแห่งการฝึกผู้รับใช้ของพระเจ้าสำหรับประเทศไทย

กิจกรรมพิเศษ

ให้วิเคราะห์โปรแกรมการอบรมผู้นำอย่างหนึ่งเป็น โปรแกรมอะไรก็ได้ เช่น โรงเรียนพระคริสตธรรม การอบรมครูวิฑ การอบรมวิธีการเป็นพยาน เป็นต้น โดยวิเคราะห์ด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. จุดประสงค์ของการอบรม - การอบรมนั้นมีจุดประสงค์อะไร
2. ผู้ที่เข้ารับการอบรม – ใครเข้ารับการอบรมอย่างแท้จริง
3. วิทยาการและวิธีการอบรมพวกเขาอบรมกันอย่างไร
4. ผลของการอบรม รวมทั้งจุดเด่น และจุดอ่อน
5. ข้อเสนอสำหรับการปรับปรุงแก้ไข

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 47 ฉบับที่ 249 มีนาคม – เมษายน 1996, หน้า 23-27.